

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

De for Statsanstaltens Virksomhed gældende Bestemmelser er oprindelig fastsatte ved Loven af 18. Juni 1870 og den sig dertil sluttende Plan af 29. December 1870.

Ved de senere Love af 1. April 1893, 26. Marts 1898, 29. Marts 1904 og 30. Marts 1906 er der vel foretaget ikke uvæsentlige Ændringer i og Forbedringer af disse Bestemmelser, men paa adskillige Punkter er yderligere Ændringer og Forbedringer dog nødvendige, for at Anstalten skal kunne følge med i Livsforsikringsvæsenets raske Udvikling i de senere Aar.

Dette er saa meget mere nødvendigt, som den Statens Tjenestemænd tidligere paahvilende Pligt til at tegne Enkeforsørgelse i Statsanstalten nu er ophævet ved Loven om Statens Tjenestemænd af 12. September d. A., og Statsanstalten saaledes fremtidig kun vil faa den Tilgang af nye Forsikringer, der skaffes gennem dens Agenter Arbejde. Det vil da være ønskeligt at gøre de Betingelser, paa hvilke Forsikring kan tegnes, saa fordelagtige for de forsikrede, som det skønnes forsvarligt. Hertil sigter de i nærværende Forslag optagne Bestemmelser. Til Forslagets enkelte §'er bemærkes iøvrigt følgende:

ad § 1.

Efter de i Henhold til § 11 i Lov af 18. Juni 1870 og § 4 i Lov af 1. April 1893 i Øjeblikket gældende Bødestemmelser kan en Præmie efterbetales uden Bøde indtil 14 Dage efter Forfaldsdag. For Betaling derefter erlægges en Bøde, som kan stige til 12 Øre af hver Krone.

Da dette maa anses for en noget for høj Bøde selv for Betaling den længst mulige Tid efter Forfaldsdagen, nemlig 1 Aar som ved helaarlige Præmier, foreslaas det, at Bøden i alle Tilfælde sættes til 6 Øre af hver Krone. Samtidig foreslaas det, at den Frist, indenfor hvilken en Præmie

kan efterbetales uden Bøde, sættes til 1 Maaaned efter Forfaldsdag. Der vil derefter aldrig blive Tale om Bøde af Maaanedspræmier, naar blot Præmien betaales saa betids, at Forsikringen ikke træder ud af Kraft.

ad § 2.

Det hænder ikke sjældent, at en Forsikring træder ud af Kraft paa Grund af manglende Præmiebetaling, men at der saa senere sker Henvendelse om atter at faa Forsikringen i Kraft, idet vedkommende paaberaaber sig Forglemmelse, Bortrejse, Sygdom el. lign. som Grund til, at Præmien ikke er bleven betalt rettidig. Da det altid er forbundet med Tab for forsikrede at ophæve en Forsikring for at tegne en tilsvarende ny, vil det ofte være ønskeligt at imødekomme saadan Henvendelse om Ikrafttræden paany, men Adgang hertil gives ikke i de nugældende Bestemmelser. Denne Mangel afhjælpes ved de i den her omhandlede § givne Regler, idet man dog har sat 1 Aar efter Udtrædelsen som sidste Frist for Ikraftsættelsen. Det maa endvidere være en Betingelse for Ikraftsættelsen, at den paagældende ikke har bifaldet Udtrædelsen enten ved at hæve en eventuel Godtgørelsesværdi eller begære den omskrevet til Fripolice.

Da der særlig let vil opstaa Ønske om at faa en udtraadt Forsikring i Kraft igen, hvis den forsikrede i Mellemtiden er bleven syg, og Anstalten ikke bør være Genstand for Spekulation i saa Henseende, foreslaar man optaget en Bestemmelse om, at der som Betingelse for Ikraftsættelse kan kræves, at den paagældende fremsætter saadanne Oplysninger om sit Helbred, som af Bestyrelsen skønnes fyldestgørende. Ved Ikraftsættelse maa der af Præmier, som efterbetales, svares sædvanlig Bøde, men da der kan blive Tale om Efterbetaling indtil 2 Aar efter Forfaldstid, maa man anse